

چرا کودک مان جیغ می‌زند؟

یک روان‌شناس گفت: فریاد زدن‌های مکرر کودک گاهی می‌تواند به علت روش‌های تربیتی اشتباه والدین باشد.

یک روان‌شناس گفت: فریاد زدن‌های مکرر کودک گاهی می‌تواند به علت روش‌های تربیتی اشتباه والدین باشد.

«فرشته صادقین» در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه زنجان، اظهار کرد: جیغ‌های کودک برای بسیاری از مادران، علی‌الخصوص مادرانی که از کسر خواب رنج می‌برند آزاردهنده است. اما این فرآیند در ماه‌های اول زندگی برای کودک حکم یادگیری و تجربه را دارد، چون وقتی توانایی سخن گفتن ندارد برای نشان دادن احساسش، جیغ می‌زند.

این روان‌شناس ادامه داد: علاوه بر این، کودک نیاز دارد صدای خودش را بشنود و عکس‌العمل دیگران را بسنجد. از این‌رو، پدر و مادر باید علت اصلی جیغ‌های فرزندشان را پیدا کنند. در واقع، کودک بیشترین فریادهای خود را در یک‌سالگی می‌زند. در چنین شرایطی، والدین می‌توانند با صدای آرام به کودک خود این پیام را برسانند که در اماکن عمومی مثل رستوران جیغ نزنند. مثلاً می‌توانند حواسش را پرت کرده و جیغ زدن را با خندیدن جایگزین کنند.

وی افزود: آواز خواندن یکی از مواردی است که به جد، باعث آرامش کودک و کاهش جیغ‌های پی در پی او می‌شود. البته زمانی که کودک به دو سالگی رسید، می‌توانیم به صورت مستقیم از احساسی که در لحظه دارد سؤال بپرسیم. اما نباید هرگز پاسخ نه خود را به خاطر جیغ‌های کودکان با بله جایگزین کنیم، چون موجب شرطی شدن و لوس‌بازی می‌شود.

صادقین تصریح کرد: کودکان بسیار باهوش‌اند و دست به هر کاری می‌زنند تا به خواسته خود برسند. از این‌رو، به محض این‌که بفهمند با جیغ زدن، پدر و مادر را کلافه کرده‌اند، آنقدر جیغ می‌زنند تا به اهداف خود دست یابند و همین باعث می‌شود تا یک عمر برای رسیدن به خواسته‌های‌شان، بر سر همه اطرافیان‌شان فریاد بکشند. از همین‌رو، والدین نباید به هیچ‌کدام از گریه کردن‌ها، پای کوبیدن، هم‌چنین داد و فریادهای فرزندشان حساسیت نشان دهند.

این روان‌شناس خاطرنشان کرد: علاوه بر این، کودک جیغ زدن را می‌آموزد و زمانی که می‌بیند پدر و مادرش با جیغ زدن احساس خود را نشان می‌دهند، تصمیم می‌گیرد که این رفتار را بیاموزد و تقلید کند. از همین‌رو، می‌توان به صراحت گفت بدترین کار در مقابل جیغ زدن، جیغ‌های متقابل است.